

się świata. Lecz my wyrzekamy się słowami, ale nie wyrzekamy się uczuciem; choć w rzeczywistości wyrzekamy się, gdy przyjmujemy tajemnicę (chrztu). Jakże to ciężkie okowy: przyrzec Bogu i nie wykonać zobowiązania! „Lepiej bowiem nie przyrzekać, niż przyrzekać i nie dotrzymać” (Koh 5,4), bo umowa w sprawie wiary znaczy więcej niż umowa o pieniądze. Oddaj, coś obiecał, póki jesteś w ciele, zanim przyjdzie komornik i „wrzuci cię do więzienia. Zaprawdę powiadam ci, nie wyjdiesz stamtąd, dopóki nie splacisz ostatniego grosza” (Mt 5,25).

Klemens Rzymski, List do Koryntian 60,4-61,3

Daj zgodę i pokój nam i wszystkim mieszkańcom ziemi, jak dałeś ojcom naszym: nam, którzy pobożnie Cię wzywamy w wierze i prawdzie (Ps 114,18; 146,9), którzy słuchamy wszechmocnego i najświętszego imienia Twego, i tym, którzy nam przewodzą i rządzą nami na ziemi. Ty, Panie, dałeś im władzę królewską przez wspaniałą i nie-wysłowioną swoją moc, abyśmy poznali, że Ty ich otoczyłeś chwałą i czcią, i abyśmy byli im ulegli, a nie sprzeciwiali się zgola woli Twojej. Daj im, Panie, zdrowie, pokój, zgodę, stałość, by władzę, jaką im poroczyłeś, dzierżyli bez uchybienia. Ty bowiem, Panie, niebiański Królu wieków, dajesz synom ludzkim chwałę i cześć, i władzę ludziom tutaj na ziemi żyjącym. Ty, Panie, prowadź ich zmysły według tego, co dobre i przyjemne w oczach Twoich (Pwt 12,25. 28; 13,18), ażeby w pokoju i łagodności zbożnie piastowali daną im przez Ciebie władzę i Twojego zażywali miłosierdzia. Ty Sam jeden więcej jeszcze dobrego nam świadczyć możesz. Ciebie wyznajemy przez Arcykapłana i Orędownika dusz naszych Jezusa Chrystusa, przez którego Tobie chwała i majestat teraz i z pokolenia na pokolenie, i na wieki wieków. Amen.

Teofil z Antiochii, Do Autolyka 1,11

Cesarza będą szanował, nie oddając mu jednak czci boskiej, lecz modląc się za niego. Często natomiast Boga prawdziwego i prawdziwie istniejącego wiedząc, że cesarz przezeń został uczyniony. Powiedz mi zatem: dlaczego nie czcisz cesarza (czcisz Boską)? Dlatego, że cesarz nie na to jest postawiony, by odbierać cześć Boską, lecz by był otaczany należytyym szacunkiem. Albowiem nie jest Bogiem, lecz człowiekiem przez Boga ustanowionym nie na to, by odbierał cześć Boską, lecz by sprawiedliwie sądził. Jemu to do pewnego stopnia została dana przez Boga władza rządzenia, i on nie chce, by ustaleniami przez niego podwładni byli nazywani cesarzami. Tytuł bowiem cesarza należy do niego i nikomu innemu używać go nie wolno. I tak czci Boskiej poza Bogiem nikomu oddawać się nie godzi... Szanuj zatem króla, ale szanuj go z miłością, ulegając mu i modląc się za niego. Jeśli to uczynisz, wypełnisz wolę Boga, tak bowiem przykazuje Prawo Boże: „Lękaj się, synu mój, Pana i króla, nie łącz się z tymi, co obmawiają, bo wnet ich zagłada powstanie” (Prz 24,21n).

Justyn Męczennik, Apologia 1,17

Podatki i daniny urzędnikom waszym wszędzie i przed wszystkimi innymi płacić się staramy, tak właśnie jak nas Chrystus nauczył. Pewnego bowiem razu przystąpili do Niego niektórzy ludzie i zapytali Go, czy należy płacić cesarzowi podatki. Tedy odrzekł: „Powiedzcie mi, czyj wizerunek wybity na monecie?” Oni zaś odpowiedzieli: „Cesarzski”. Tedy znowu im rzekł: „Oddajcie więc, co cesarskie cesarzowi, a co Bożego Bogu” (Mt 22,17-22 par.). Tak tedy samemu Bogu jedynie się kłaniamy, ale z całą gotowością wam służymy, uznajemy was jako cesarzy i władców nad ludźmi i modlimy się o to, by razem z potęgą cesarską zdrowy w was jaśniał rozum. Jeśli mimo prośb naszych i tego wyczerpującego wyjaśnienia nie roztoczycie nad nami opieki, nie nasza to będzie szkoda. Wierzmy bowiem, co więcej - żyjemy najgłębsze przekonanie, że każdego stosownie do jego czynów dosięgnie kara w ogniu wiekiustym, i każdy z zakresu władzy sobie powierzonej Bogu rachunek zdawać będzie, jak to Chrystus wyraźnie zaznaczył: „Komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie” (Łk 12,48).

**Stronice te zawierają Słowa Pisma Świętego.
Dlatego powinny być uczczone i godnie traktowane!**

XXIX Niedziela Zwykła w roku A: Mt 22,15-21

15. Wtedy faryzeusze odeszli i naradzali się, jak by podchwycić Go w mowie.
16. Posłali więc do Niego swych uczniów razem ze zwolennikami Heroda, aby Mu powiedzieli: Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdomówny i drogi Bożej w prawdzie nauczasz. Na nikim Ci też nie zależy, bo nie oglądasz się na osobę ludzką.
17. Powiedz nam więc, jak Ci się zdaje? Czy wolno płacić podatek Cezarowi, czy nie?
18. Jezus przejrzał ich przewrotność i rzekł: Czemu Mnie wystawiacie na próbę, obłudnicy?
19. Pokażcie Mi monetę podatkową! Przynieśli Mu denara.
20. On ich zapytał: Czyj jest ten obraz i napis?
21. Odpowiedzieli: Cezara. Wówczas rzekł do nich: Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga.

15. Wtedy faryzeusze odeszli i naradzali się, jak by podchwycić Go w mowie.

Ps 2,2 Królowie ziemi powstają i władcy spiskują wraz z nimi przeciw Panu i przeciw Jego Pomazańcowi:

Łk 20,20-26 Śledzili Go więc i nasłali na Niego szpiegów. Ci udawali pobożnych i mieli podchwycić Go w mowie, aby Go wydać zwierzchności i władzy namiestnika. Zapytali Go więc: «Nauczycielu, wiemy, że słusznie mówisz i uczysz, i nie masz względu na osobę, lecz drogi Bożej w prawdzie nauczasz. Czy wolno nam płacić podatek Cezarowi, czy nie?» On przejrzał ich podstęp i rzekł do nich: «Pokażcie Mi denara. Czyj nosi obraz i napis?» Odpowiedzieli: «Cezara». Wówczas rzekł do nich: «Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga». I nie mogli podchwycić Go w żadnym słowie wobec ludu. Zmieszani Jego odpowiedzią, zamilkli.

Ps 41,7 A jeśli przychodzi któryś odwiedzić, mówi puste słowa, w sercu swym złość gromadzi, a skoro wyjdzie za drzwi, wypowiada ją.

Ps 56,6-8 Przez cały dzień mi uwłaczają, przeciw mnie obracają wszystkie swe zamysły. Ku *mojej* zgubie się schodzą, śledzą moje kroki, godzą na moje życie. Za niegodziwość - pomoc dla nich? Boże, powal w gniewie narody!

Ps 57,7 Zastawili sieć na moje kroki i zgnębili moje życie. Przede mną dół wykopali: sami wpadli do niego.

Ps 59,4 Bo oto czyhają na moje życie, możni przeciw mnie spiskują, a we mnie nie ma zbrodni ani grzechu, o Panie,

Iz 29,19-21 Pokorni wzmogą swą radość w Panu, i najubożsi rozweselą się w Świętym Izraela, bo nie stanie ciemniejszy, z szydercą koniec będzie, i wycięci będą wszyscy, co za złem gonią: którzy słowem przywodzą drugiego do grzechu, którzy w bramie stawiają siła na sędziów i odprawiają sprawiedliwego z niczym.

Jer 18,18 Oni rzekli: «Chodźcie, uknujemy zamach na Jeremiasza! Bo przecież nie zabraknie kapłanowi pouczenia ani mędrcomu rady, ani prorokowi słowa. Chodźcie, uderzmy go językiem, nie zważajmy wcale na jego słowa!»

Jer 20,10 Tak, słyszałem oszczerstwo wielu: «Trwoga dokoła! Donieście, donieśmy na niego!» Wszyscy zaprzyjaźnieni ze mną wypatrują mojego upadku: «Może on da się zwieść, tak że go zwyciężymy i wyrzemy swą pomstę na nim!»

Łk 11,53-54 Gdy wyszedł stamtąd, uczeni w Piśmie i faryzeusze poczęli gwałtownie nastawać na Niego i wypytywać Go o wiele rzeczy. Czyhali przy tym, żeby go podchwycić na jakimś słowie.

Hbr 12,3 Zastanawiajcie się więc nad Tym, który ze strony grzeszników taką wielką wycierpiał wrogość przeciw sobie, abyście nie ustawiali, złamani na duchu.

16. Postali więc do Niego swych uczniów razem ze zwolennikami Heroda, aby Mu powiedzieli: Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdziwym i drogi Bożej w prawdzie nauczasz. Na nikim Ci też nie zależy, bo nie oglądasz się na osobę ludzką.

Mt 16,11-12 Jak to, nie rozumiecie, że nie o chlebie mówiłem wam, lecz: strzeżcie się kwasu faryzeuszów i saduceuszów?» Wówczas zrozumieli, że mówił o wystrzeganiu się nie kwasu chlebowego, lecz nauki faryzeuszów i saduceuszów.

Mk 3,6 A faryzeusze wyszli i ze zwolennikami Heroda zaraz odbyli naradę przeciwko Niemu, w jaki sposób Go zgładzić.

Nauczyciel

Mt 22,23-24 W owym dniu przyszli do Niego saduceusze, którzy twierdzą, że nie ma zmartwychwstania, i zagadnęli go w ten sposób: «Nauczycielu, Mojżesz powiedział: Jeśli kto umrze bezdzietnie, niech jego brat weźmie wdowę po nim i wzbudzi potomstwo swemu bratu.

Mk 10,17 Gdy wybierał się w drogę, przybiegł pewien człowiek i upadłszy przed Nim na kolana, pytał Go: «Nauczycielu dobry, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?»

Mt 26,49 Zaraz też przystąpił do Jezusa, mówiąc: «Witaj Rabbi!», i pocałował Go.

Łk 7,40 Na to Jezus rzekł do niego: «Szymonie, mam ci coś powiedzieć». On rzekł: «Powiedz, Nauczycielu!»

My wiemy

Ps 5,10 Bo w ustach ich nie ma szczerości, ich serce knuje zasadzki, ich gardło jest grobem otwartym, a językiem mówią pochlebstwa.

Ps 12,3 Wszyscy mówią kłamliwie do bliźniego, mówią podstępными wargami i z sercem obłudnym.

Ps 55,22 Jego twarz jest gładza niż masło, lecz serce gotowe do walki. Jego mowy łagodniejsze niż olej, lecz są to obnażone miecze.

Prz 29,5 Kto schlebia kłamliwie bliźniemu, na nogi mu sidła zastawia.

Iz 59,12-15 Bo rozmnożyły się występki nasze przed Tobą i grzechy nasze przeciwko nam świadczą. Tak, jesteśmy świadomi naszych występków i uznajemy nasze nieprawości: przestępowanie przykazań i zapieranie się Pana, odstępstwa od Boga naszego, namowy do

Mi 1,6-8 Syn powinien czcić ojca, a sługa swego pana. Lecz skoro Ja jestem Ojcem, gdzież jest cześć moja, a skoro Ja jestem Panem, gdzież szacunek dla Mnie? *To* mówi Pan Zastępów do was, o kapłani: Lekceważycie imię moje, a jednak pytacie: Czym to okazaliśmy lekceważenie Twemu imieniu? Oto przynosicie na mój ołtarz potrawy skażone, a pytacie: Czym go skaziliśmy? Tym, że *przynosząc je, niejako* powiadacie: Oto stół Pański jest w pogardzie. Gdy bowiem przynosicie ślepe zwierzę na ofiarę, czyż nie jest to rzeczą złą? Albo gdy przynosicie chrome i chore, czyż to nic złego? Ofiarujże to twemu namiestnikowi! - czy będzie mu miłe i czy życzliwie cię przyjmie? - mówi Pan Zastępów.

Mi 3,8-10 Alboż godzi się człowiekowi oszukiwać Boga, jak wy Mnie oszukujecie? Pytacie: W czym oszukaliśmy Cię? W dziesięcinach i ofiarach. Jesteście zupełnie przekłęci, bo wy - i to cały naród - ustawicznie Mnie oszukujecie! Przynieście całą dziesięcinę do spichlerza, aby był zapas w moim domu, a wtedy możecie Mnie doświadczać w tym - mówi Pan Zastępów - czy wam nie otworzę zaworów niebieskich i nie zleję na was błogosławieństwa w przeobfitej mierze.

Iz 45,4-6 Z powodu sługi mego Jakuba, Izraela, mego wybrańca, nazwałem ciebie twoim imieniem, pełnym szacunku, chociaż Mnie nie znałeś. Ja jestem Pan, i nie ma innego. Poza Mną nie ma Boga. Przypaszę ci broń, chociaż Mnie nie znałeś, aby wiedziano od wschodu słońca aż do zachodu, że beze Mnie nie ma niczego. Ja jestem Pan, i nie ma innego.

Dz 4,19 Lecz Piotr i Jan odpowiedzieli: «Rozsądźcie, czy słuszne jest w oczach Bożych bardziej słuchać was niż Boga?»

Dz 5,29 «Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi - odpowiedział Piotr i Apostołowie.

1 P 2,13-17 Bądźcie poddani każdej ludzkiej zwierzchności ze względu na Pana: czy to królowi jako mającemu władzę, czy to namiestnikom jako przez niego posłanym celem karania złoczyńców, udzielania zaś pochwały tym, którzy dobrze czynią. Taka bowiem jest wola Boża, abyście przez dobre uczynki zmusili do milczenia niewiedzę ludzi głupich. Jak ludzie wolni *postępujcie*, nie jak ci, dla których wolność jest usprawiedliwieniem zła, ale jak niewolnicy Boga. Wszystkich szanujcie, braci miłujcie, Boga się bójcie, czcijcie króla!

1 Tes 1,1-5 Paweł, Sylwan i Tymoteusz do Kościoła Tesaloniczan w Bogu Ojcu i Panu Jezusie Chrystusie. Łaska wam i pokój! Zawsze dziękujemy Bogu za was wszystkich, wspominając o was nieustannie w naszych modlitwach, pomni przed Bogiem i Ojcem naszym na wasze dzieło wiary, na trud miłości i na wytrwałą nadzieję w Panu naszym Jezusie Chrystusie. Wiemy, bracia przez Boga umiłowani, o wybraniu waszym, bo nasze głoszenie Ewangelii wśród was nie dokonało się przez samo tylko słowo, lecz przez moc i przez Ducha Świętego, z wielką siłą przekonania.

Ambroży z Mediolanu, Wykład Ewangelii św. Łukasza 9,34-36

(Jezus) poprosił o monetę dwudrachmową i zapytał, czyj nosi obraz: inną bowiem jest rzeczą obraz Boży, a inną obraz świata. Stąd też napomina nas: „Jeśli nosiliśmy obraz człowieka ziemskiego, nosimy również wyobrażenie człowieka niebieskiego” (1 Kor 15,49). Chrystus nie ma obrazu Cezara, bo jest obrazem Boga. Nie ma obrazu Cezara Piotr, ponieważ powiedział: „Opuszczaliśmy wszystko i poszliśmy za Tobą” (Mt 19,27). Obrazu Cezara nie można znaleźć ani u Jakuba, ani u Jana, jak u synów gromu... Jeśli więc nie miał obrazu Cezara, dlaczego zapłacił podatek? (Mt 17,24-26). Nie dał ze swego, lecz oddał światu to, co należało do świata.

Jeśli ty nie chcesz być posłuszny Cesarowi, nie posiadaj też tego, co należy do świata. Jeśli posiadasz bogactwa, jesteś poddany Cesarowi. Jeśli nic nie chcesz być winny królowi ziemskiemu, porzuć wszystko, co twoje, i idź za Chrystusem. I dobrze (On) najpierw rozdzielił to, co ma być oddane Cesarowi: nikt bowiem nie może należeć do Pana, jeśli najpierw nie wyrzeknie

Dz 5,9 A Piotr do niej: «Dlaczego umówiliście się, aby wystawiać na próbę Ducha Pańskiego? Oto stoją w progu ci, którzy pochowali twego męża. Wyniosą też ciebie».

19. Pokażcie Mi monetę podatkową! Przynieśli Mu denara.

Mt 18,28 Lecz gdy sługa ów wyszedł, spotkał jednego ze współsług, który mu był winien sto denarów. Chwytał go i zaczął dusić, mówiąc: "Oddaj, coś winien!"

Ap 6,6 I usłyszałem jakby głos w pośrodku czterech Zwierząt, mówiący: «Kwarta pszenicy za denara i trzy kwarty jęczmienia za denara, a nie krzywdź oliwy i wina!»

20-21. On ich zapytał: Czyj jest ten obraz i napis? Odpowiedzieli: Cezara. Wówczas rzekł do nich: Oddajcie więc Cesarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga.

Mt 17,25-27 Odpowiedział: «Owszem». Gdy wszedł do domu, Jezus uprzedził go, mówiąc: «Szymonie, jak ci się zdaje? Od kogo królowie ziemscy pobierają daniny lub podatki? Od synów swoich czy od obcych?» Gdy powiedział: «Od obcych», Jezus mu rzekł: «A zatem synowie są wolni. żebyśmy jednak nie dali im powodu do zgorznienia, idź nad jezioro i zarzuć wędkę! Weź pierwszą rybę, którą wyciągniesz, i otwórz jej pyszczek: znajdziesz statera. Weź go i daj im za Mnie i za siebie!»

Prz 24,21 Synu mój, lękaj się Boga i króla, nie łącz się z tymi, co myślą inaczej,

Łk 23,2 Tam zaczęli oskarżać Go: «Stwierdziliśmy, że ten człowiek podburza nasz naród, że odwodzi od płacenia podatków Cesarowi i że siebie podaje za Mesjasza - Króla».

Rz 13,7 Oddajcie każdemu to, mu się należy: komu podatek - podatek, komu cło - cło, komu uległość - uległość, komu cześć - cześć.

Mt 22,37 On mu odpowiedział: «Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.

Mt 4,10 Na to odrzekł mu Jezus: «Idź precz, szatanie! Jest bowiem napisane: Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz».

Dn 3,16-18 Szadrak, Mszak i Abed-Nego odpowiedzieli, zwracając się do króla Nabuchodonozora: «Nie musimy tobie, królu, odpowiadać w tej sprawie. Jeżeli nasz Bóg, któremu służymy, zechce nas wybawić z rozpalonego pieca, może nas wyratować z twej ręki, królu! Jeśli zaś nie, wiedz, królu, że nie będziemy czcić twego boga, ani oddawać pokłonu złotemu posągowi, który wzniosłeś».

Dn 6,11-12 Gdy Daniel dowiedział się, że spisano dokument, poszedł do swego domu. Miał on w swoim górnym pokoju okna skierowane ku Jerozolimie. Trzy razy dziennie padał na kolana modląc się i uwielbiając Boga, tak samo jak to czynił przedtem. Mężowie ci podbiegli gromadnie i znaleźli Daniela modlącego się i wzywającego Boga.

Dn 6,21-24 Gdy był blisko jaskini, wołał do Daniela głosem pełnym bólu: «Danielu, sługo żyjącego Boga, czy Bóg, któremu służysz tak wytrwale, mógł cię wybawić od lwów?» Wtedy Daniel odpowiedział królowi: «Królu, żyj wiecznie! Mój Bóg posłał swego anioła i on zamknął paszczę lwom; nie wyrządziły mi one krzywdy, ponieważ On uznał mnie za niewinnego; a także wobec ciebie nie uczyniłem nic złego». Uradował się z tego król i rozkazał wydobyć Daniela z jaskini lwów; nie znaleziono na nim żadnej rany, bo zaufał swemu Bogu.

przeniewierstwa i buntu, obmyślanie i wypowiedanie z serca słów kłamliwych. I tak precz odsunięto prawo, a sprawiedliwość stoi w oddaleniu; zachwiała się prawda na placu, i prawość wejść tam nie może. I tak zabrakło wierności, a rzadko kto zła unika. Pan ujrzał i złem się wydało w Jego oczach, że nie było prawa.

Jer 9,2-5 Niby łuk napinają swój język; kłamstwo, a nie prawda panuje w kraju. Albowiem kroczą od przewrotności do przewrotności, a nie uznają Pana. Wystrzegajcie się jeden drugiego i nie ufajcie nikomu z braci! Każdy bowiem brat oszukuje podstępnie, a każdy przyjaciel głosi oszczerstwa. Jeden zwodzi drugiego, nie mówiąc prawdy; przyzwyczaili swój język do kłamstwa, postępują przewrotnie, nie chcą się nawrócić. Oszustwo na oszustwie, obłuda na obłudzie; nie chcą znać Pana - wyrocznia Pana.

Ez 33,30-31 Synu człowieczy, twoi rodacy opowiadają o tobie przy murach i bramach swych domów i mówią jeden do drugiego: "Pójdźcież i posłuchajcie, co też to za słowo, które wychodzi od Pana". I przychodzą do ciebie jak na zebranie ludowe, siadają przed tobą i słuchają twoich słów; jednakże według nich nie postępują, bo kłamstwa są w ich ustach, według nich oni postępują, a serce ich ciągnie ich do zysku.

Prawda

Mi 2,6 Wierność wobec Prawa była w jego ustach, a niegodziwości nie znaleziono na jego wargach. W pokoju i prawości postępował ze Mną i wielu odciągnął od grzechu.

J 7,18 Kto mówi we własnym imieniu, ten szuka własnej chwały. Kto zaś szuka chwały Tego, który go posłał, ten godzien jest wiary i nie ma w nim nieprawości.

J 14,6 Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie.

J 18,37 Piłat zatem powiedział do Niego: «A więc jesteś królem?» Odpowiedział Jezus: «Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu».

2 Kor 2,17 Nie jesteśmy bowiem jak wielu, którzy kupczą słowem Bożym, lecz ze szczerości, jak od Boga mówimy w Chrystusie przed Bogiem.

2 Kor 4,2 Unikamy postępowania ukrywającego sprawy hańbiące, nie uciekamy się do żadnych podstępów ani nie fałszujemy słowa Bożego, lecz okazywaniem prawdy przedstawiamy siebie samych w obliczu Boga osądowi sumienia każdego człowieka.

1 J 5,20 Wiemy także, że Syn Boży przyszedł i obdarzył nas zdolnością rozumu, abyśmy poznawali Prawdziwego. Jesteśmy w prawdziwym Bogu, w Synu Jego, Jezusie Chrystusie. On zaś jest prawdziwym Bogiem i Życiem wiecznym.

Na nikim Ci też nie zależy

Hi 32,21-22 Nie trzymam niczyjej strony. Nie będę schlebiał nikomu, gdyż dusza moja nie cierpi pochlebstw, wnet by mnie Stwórca usunął.

Mi 3,9-12 Słuchajcież tego, książęta domu Jakuba i wodzowie domu Izraela! Wy, którzy brzydzicie się sprawiedliwością i przekręcacie wszystko, co proste. Wy, którzy krwią budujecie Syjon, a nieprawością Jeruzalem. Książęta jego sądzą za podarunki, rozstrzygają kapłani jego za zapłatę, prorocy jego wieszczą za pieniądze, powołują się jednak na Pana, mówiąc: «Czyż Pan nie jest wśród nas? Nie spadnie na nas nieszczęście». Przeto z powodu was Syjon będzie jak pole zorany, Jeruzalem rumowiskiem się stanie, a góra świątyni - szczytem zalesionym.

Ml 2,9 A przeto z mojej woli jesteście lekceważeni i macie małe znaczenie wśród całego ludu, ponieważ nie trzymacie się moich dróg i stronniczo udzielacie pouczeń.

Łk 20,21 Zapytali Go więc: «Nauczycielu, wiemy, że słusznie mówisz i uczysz, i nie masz względu na osobę, lecz drogi Bożej w prawdzie nauczasz.

Gal 1,10 A zatem teraz: czy zabiegam o względy ludzi, czy raczej Boga? Czy ludziom staram się przypodobać? Gdybym jeszcze teraz ludziom chciał się przypodobać, nie byłbym sługą Chrystusa.

Gal 2,6 Co się zaś tyczy stanowiska tych, którzy się cieszą powagą - jakimi oni dawniej byli, jest dla mnie bez znaczenia; u Boga nie ma względu na osobę - otóż ci, co są uznani za powagi, nie polecili mi oddawać czegokolwiek.

1 Tes 2,3-4 Upominanie zaś nasze nie pochodzi z błędu ani z nieczystej pobudki, ani z podstępny, lecz jak przez Boga zostaliśmy uznani za godnych powierzenia nam Ewangelii, tak głosimy ją, aby się podobać nie ludziom, ale Bogu, który bada nasze serca.

Jk 3,17 Mądrość zaś *zstępująca* z góry jest przede wszystkim czysta, dalej, skłonna do zgody, ustepliwa, posłuszna, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, wolna od względów ludzkich i obłudy.

17. Powiedz nam więc, jak Ci się zdaje? Czy wolno płacić podatek Cezarowi, czy nie?

Jer 42,1-3 Wszyscy dowódcy wojskowi wraz z Jochananem, synem Kareacha, i Jezaniaszem, synem Hoszajasa, oraz cały lud od małego do wielkiego przyszli i powiedzieli do proroka Jeremiasza: «Niech nasza prośba znajdzie posłuch u ciebie! Módl się za nami do twój Pana Boga, za całą tę resztę - bo pozostało nas niewielu z wielkiej liczby, jak to nas sam widzisz - aby twój Pan Bóg wskazał nam drogę, którą mamy pójść, i co mamy czynić».

Jer 42,20 Naprawdę narażaliście lekkomyślnie życie, gdy wysłaliście mnie do Pana, Boga waszego, zlecając: "Módl się za nami do naszego Pana Boga i oznajmij nam wszystko, co powie Pan, nasz Bóg, a wykonamy to".

Dz 28,22 Chcemy jednak usłyszeć od ciebie, co myślisz, bo wiadomo nam o tym stronnictwie, że wszędzie spotyka się ze sprzeciwem».

Pwt 17,14-15 Gdy wejdiesz do kraju, który ci daje Pan, Bóg twój, gdy go posiadasz i w nim zamieszkas, jeśli powiesz sobie: «Chcę ustanowić króla nad sobą, jak mają wszystkie okoliczne narody», tego tylko ustanowisz królem, kogo sobie Pan, Bóg twój, wybierze spośród twych braci - tego uczynisz królem. Nie możesz ogłosić królem nad sobą kogoś obcego, kto nie byłby twoim bratem.

Ezd 4,13 Otóż: Niech król przyjmie do wiadomości, że jeżeli to miasto będzie odbudowane, a mury jego naprawione, to oni podatku, daniny ani cła nie uiszczą i to w końcu królom przyniesie szkodę.

Neh 5,4 Jeszcze inni mówili: «Na podatek królewski pożyczaliśmy pieniędzy, obciążając nasze pola i winnice».

Neh 9,37 Plon swój obficie wydaje ona dla królów, których postawiłeś nad nami za grzechy nasze. Oni władają naszymi ciałami i byłem naszym według swego upodobania. W wielkim ucisku jesteśmy.

Rz 13,6-7 Z tego samego też powodu płacicie podatki. Bo ci, którzy się tym zajmują, z woli Boga pełnią swój urząd. Oddajcie każdemu to, mu się należy: komu podatek - podatek, komu cło - cło, komu uległość - uległość, komu cześć - cześć.

Cezar

J 19,12-15 Odtąd Piłat usiłował Go uwolnić. Żydzi jednak zawołali: «Jeżeli Go uwolnisz, nie jesteś przyjacielem Cezara. Każdy, kto się czyni królem, sprzeciwia się Cezarowi». Gdy więc Piłat usłyszał te słowa, wyprowadził Jezusa na zewnątrz i zasiadł na trybunale, na miejscu zwanym Lithostrotos, po hebrajsku Gabbata. Był to dzień Przygotowania Paschy, około godziny szóstej. I rzekł do Żydów: «Oto król wasz!» A oni krzykali: «Precz! Precz! Ukrzyżuj Go!» Piłat rzekł do nich: «Czyż króla waszego mam ukrzyżować?» Odpowiedzieli arcykapłani: «Poza Cezarem nie mamy króla».

Dz 17,5-7 Wtedy zazdrośni Żydzi, dobrawszy sobie jakieś szumowiny z rynku, wywołali tłumne zbiegowisko, podburzyli miasto, naszli dom Jazona i szukali ich, aby stawić przed ludem. Nie znaleźli ich jednak. Wlekli więc Jazona i niektórych braci przed politarchów, krzycząc: Ludzie, którzy podburzają cały świat, przyszli też tutaj, a Jazon ich przyjął. Oni wszyscy występują przeciwko rozkazom Cezara, głosząc, że jest inny król, Jezus».

Dz 25,8 Paweł bronił się: «Nie wykroczyłem w niczym ani przeciwko Prawu Żydowskiemu, ani przeciwko świątyni, ani przeciwko Cezarowi».

18. Jezus przejrzał ich przewrotność i rzekł: Czemu Mnie wystawiacie na próbę, obłudnicy?

Mk 2,8 Jezus poznał zaraz w swym duchu, że tak myślą, i rzekł do nich: «Czemu nurtują te myśli w waszych sercach?»

Łk 9,47-48 Lecz Jezus, znając myśli ich serca, wziął dziecko, postawił je przy sobie i rzekł do nich: Kto przyjmie to dziecko w imię moje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmie, przyjmuje Tego, który Mnie posłał. Kto bowiem jest najmniejszy wśród was wszystkich, ten jest wielki.

J 2,24-25 Jezus natomiast nie zwierzał się im, bo wszystkich znał i nie potrzebował niczyjego świadectwa o człowieku. Sam bowiem wiedział, co w człowieku się kryje.

Ap 2,23 A wszystkie Kościoły poznają, że Ja jestem Ten, co przenika nerki i serca; i dam każdemu z was według waszych czynów.

Mt 16,1-4 Przystąpili do Niego faryzeusze i saduceusze i wystawiając Go na próbę, prosili o ukazanie im znaku z nieba. Lecz On im odpowiedział: «Wieczorem mówicie: "Będzie piękna pogoda, bo niebo się czerwieni", rano zaś: "Dziś burza, bo niebo się czerwieni i jest zasepione". Wygląd nieba umiecie rozpoznawać, a znaków czasu nie możecie? Plemię przewrotne i wiarołomne żąda znaku, ale żaden znak nie będzie mu dany, prócz znaku Jonasza». Z tym ich zostawił i odszedł.

Mt 19,3 Wtedy przystąpili do Niego faryzeusze, chcąc Go wystawić na próbę, i zadali Mu pytanie: «Czy wolno oddalić swoją żonę z jakiegokolwiek powodu?»

Łk 10,25 A oto powstał jakiś uczony w Prawie i wystawiając Go na próbę, zapytał: «Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?»

J 8,6 Mówili to wystawiając Go na próbę, aby mieli o co Go oskarżyć. Lecz Jezus nachyliwszy się pisał palcem po ziemi.